SNELNIEUWS
Woensdag 4 november

DE LAATSTE COLUMNS

09:26 Boekhouding
05:30 Zelf doen
05:30 Boosmakers
05:30 Column: Als twee werelden
05:30 Discriminatie of eigen cultuur?
05:30 Visgerommel
05:30 Erfpacht 2
05:30 Televisie: Bondscoach legt
03-11 Spijt
03-11 Geloofwaardig
03-11 Raadsels rond Fyra-enquête
03-11 Omfietsen
03-11 Update
03-11 Boulimia
02-11 Seance

Home » Opinie

PREMIUM Exclusieve artikelen van de Telegraaf redactie

Deel op FB 0

wo 04 nov 2015, 05:30

Tegenpool

Erfpacht 2

Ruben Koops

Dat de vernieuwing van het erfpachtstelsel strijd zou opleveren was bekend. Immers, het middeleeuwse systeem waarmee de stad zeker 80% van de gemeentegrond in eigen bezit houdt en tegen exorbitante prijzen verhuurt aan zijn inwoners, levert jaarlijks tientallen miljoenen euro's op. Dat is zelfs voor een rijke gemeente als Amsterdam veel geld, en die verworvenheid zou links toch niet zonder slag of stoot opgeven.

Ruben Koops
Foto: Johannes Dalhuijsen

Toch valt die strijd tot nu toe erg mee. Althans, de strijd met de partijen die erfpacht altijd verdedigd hebben. Tijdens de afgelopen raadsvergadering over het onderwerp erkenden PvdA en GroenLinks zelfs schuld voor de fouten in het huidige systeem. De onvoorspelbaarheid, de starheid van de gemeente en vooral de onduidelijkheid voor erfpachters. „Dat valt ons aan te rekenen", aldus GroenLinks-raadslid Jorrit Nuijens.

Argeloze huizenbezitters die in 2014 tijdens de verkiezingen voor erfpachtvernieuwing hebben gestemd, zouden dan ook denken dat de politieke bondgenoten D66, VVD en SP, wethouder Van der Burg en erfpachtersvereniging SEBA van de relatieve rust gebruik zouden hebben gemaakt om snel en grondig een betaalbaar overstapmodel te bedenken. Maar in plaats daarvan zijn de bondgenoten elkaar in de haren gevlogen.

Vorige week joeg Van der Burg niet alleen de SP, maar zelfs het uiterst loyale D66-raadslid Joris van Osselaer tegen zich in het harnas door hen na zijn eigen loslippigheid tijdens een debat in De Balie het gevoel te geven een figurant te zijn in het vernieuwingsproces. Hij vroeg zijn politieke vrienden om geduld te hebben maar sprak zelf voor zijn beurt en verexcuseerde zich daar niet voor. Ruzie was het gevolg.

Een maand daarvoor was het ook al raak. Toen had naast D66 nota bene de VVD zeer ernstige twijfels bij het voorstel van de VVD-wethouder om de prijzen voor het afkopen van 10 of 25 jaar erfpacht te verhogen. Toen hij de kritiek van zijn vrienden hoorde, besloot hij het voorstel terug te nemen om er nog eens op te studeren. Slordig, want Van der Burg staat onder grote druk om deze verlieslatende erfpachtregelingen te hervormen. Ook hier was snelheid geboden.

En als klap op de vuurpijl dreigt nu SEBA het in 2013 afgedwongen referendum weer van stal te halen. Daarmee wordt het de tegenstanders van erfpachtvernieuwing wel héél makkelijk gemaakt om toch nog een tegencampagne te starten. Waarom heeft Van der Burg deze actievoerders uit zijn eigen achterban niet aan de boezem gedrukt? Door slordigheden lijkt hij de grootste overwinning in zijn politieke carrière op het spel te zetten.

De SEBA is voor eeuwig